

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348533800256/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

O denne Væxt, symetrisk, fin og lille,
Og dog saa stor, at Høihed boer i den;
O disse Øine, funklende og milde,
Nu Sorgens, derpaa Glædens Speil igjen.
I hvert et Træk en Gæddom troner stille:
Paa Panden Juno – alle Gratiers Ven
Cupido fra den friske Læbe smiler,
Af unge Roser vugget, sødt han hviler.

Og hendes Dragt er Purpur, Bæltet holder,
Brodeert med Stjerner, om det smekke Liv.
Ned over Knæet falder rigt paa Folder
Et Silkeskjørt, saa luftigt som et Siv.
Guldsmykt er hendes Skoe, med røde Saaller,
Bar hendes Arm; en Knipling fin og stiv
Rundtom den hvide Hals staaer som et Pandser –
Dog synker den vel nok naar først hun dandser.

Hun hulser – hvide Arme ud hun svinger:
Brava, bravissima! er Alles Svar.
Hun vender sig og flyver – o, som Vinger
Den lette Skabning hen i Luften bar
Nu staaer hun atter der, hvor først hun var,
En fremmed, yndig Dands bag Scenen klænger:
Sin Fod hun løfter – Castagnettens Klang
Ledsager hendes Skridt, som Tonen Sang.

Først vandrer stille hun, som om hun søgte,
I yndig Gang, med maalte, sagte Skridt;
Saa dandser let hun hen, som om hun spogte,
Og Øiet straalet funklende og blidt.
Nu standser hun – og gyldne Drømme flygte
Fra Hjørtet, som nu stormer vildt og frit –
Som stred det unge Bryst imod sit Fængsel,
Som blev hun selv et Billede af Længsel.